Необхідно відзначити, що в сучасних умовах господарювання при визначенні ефективності інноваційно-інвестиційної діяльності підприємства необхідно враховувати насамперед соціальний і екологічний фактор. Як відомо, інтенсивність проходження інноваційних процесів істотно загострює екологічні проблеми. І тільки за соціально і екологічно допустимими варіантами нововведень слід визнавати їх економічно ефективними.

Висновки. Інноваційно-інвестиційна стратегія розвитку є сукупністю заходів для досягнення мети інноваційного розвитку промислового виробництва в складних умовах зовнішнього середовища на основі впровадження нових технологій, нових способів організації виробництва й управління. Оцінка інноваційного потенціалу промислового підприємства, під яким розуміємо сукупність виробничо-технологічних, матеріальних, технічних, організаційно-управлінських, фінансово-економічних ресурсів, які дають можливість підприємству розробляти та впроваджувати нововведення, є підґрунтям ефективного вибору інноваційно-інвестиційної стратегії розвитку виробництва.

Література:

1. Балабанов И.Т. Инновационный менеджмент. Учеб. пособ. - СПб.: Питер, 2002. - 208 с.
2. Голик М.П. Анализ влияния научно-технического прогресса на эффективность промышленного производства. - М.: Финансы и статистика, 2007.-160 с.
3. Закон України «Про приоритеты напрями інноваційної діяльності в Україні» від 16.01.2003 р. № 433-IV // Голос України. - 2003. - № 28 (3028).
4. Крилов Э.И. Анализ эффективности инвестиционной и инновационной деятельности предприятия: Учеб. пособ. - М.: Финансы и статистика, 2005.-364с.
5. Фатхутдинов Р.А. Инновационный менеджмент: Учебник. - 2-е изд. - М.: ЗАО Бизнес-школа «Интел-Синтез», 2006. - 624 с.

УДК 336.225.6

РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ В КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ УКРАЇНИ

Римар О.Г., викладач кафедри фінансів Нововолинського факультету Тернопільського національного економічного університету

Постановка проблеми. Ефективним інструментом регулювання економічних процесів виступають податки. Здійснюючи регулювання економіки через використання податків держава шляхом зменшення або збільшення маси податкових надходжень, зміни ставок податків і форм оподаткування може сприяти створенню умов для розвитку пріоритетних галузей економіки, стимулювати інвестиційну і підприємницьку активність, формувати збалансовану соціальну політику, а отже всебічно сприяти економічному зростанню країни. Однак, в Україні із нестабільною податковою політикою реалізувати всі ці державні заходи у повному обсязі неможливо.

Найгострішою проблемою для економіки України є реформування чинної податкової системи, яка характеризується переобтяженим податковим законодавством, надмірною кількістю податків, значним податковим навантаженням на підприємства і фізичні особи.

Таким чином, податкова система України потребує негайних змін, оскільки недосконала політика у цій сфері не тільки не сприяє позитивному розвитку економічних процесів, а й виступає як самостійний чинник поглиблення кризи.

Отже, нині існує необхідність всебічного дослідження питань, пов'язаних із системною реформою у сфері оподаткування та впливу її на економічне зростання країни.

Аналіз та напрями дослідження. Аналізуючи податкову систему України, починаючи з основ її зародження, необхідно зауважити, що розвивалася вона експериментальним шляхом, нерідко роблячи при цьому хибні кроки. Відсутність універсальної методичної концепції реформування тактики та стратегії податкової політики за якою можна було б розрахувати оптимальний рівень податкового навантаження, призвела до таких реалій сьогодення, де при низьких податкових ставках (у порівнянні із зарубіжними країнами), немає раціональної

адміністрування податків. Поза сумнівом, це призводить у свою чергу до рецесії виробничих процесів та гальмування економічного зростання країни.

Безперечно, виникає необхідність реформувати вітчизняну податкову систему, але не копіювати характерні риси 2-ох провідних систем - європейської та американської , що існують у світовій практиці, а фундаментально та обґрунтовано провести ті зміни, які б відповідали ринкового змісту та дієвого механізму впливу та регулювання. Більшість науковців та економістів-практиків вважають, що одним із головних чинників, що стримують економічного зростання в Україні у 90-х роках, була нераціональна податкова система [1]. Окремі фахівці висловлювали думку про надмірність податкового тягаря, що не дозволяє змоги виробничим структурам провадити нормальну економічну діяльність [3]. На їх думку такий податковий тиск спричинив низку негативних явищ. По-перше, виявилася підприємницька активність. По-друге, значна кількість затратомістких галузей, найважливіших і найпріоритетніших для держави автоматично потрапили до неприбуткових сфер діяльності і почали поступово стагнувати, внаслідок чого відбулася своєрідна структурна деградація економіки. По-третє, нестерпний податковий тиск, стимулюючи ухилення від несплати податків дав поштовх до розвитку тіньової економіки, загострив бюджетні проблеми країни.

Незважаючи на численні зміни, що перманентно вносяться до податкового законодавства і спрямовані на удосконалення податкової системи України, вона не позбавлена недоліків.

Тому у процесі нашого дослідження було систематизовано наступні негативні риси податкової системи:

- податкова система характеризується фіскальною спрямованістю;
- нормативно-правова база оподаткування є складною, неоднорідною та нестабільною;
- витрати на адміністрування окремих податків є значними порівняно з доходами бюджету, що формуються за рахунок їх справляння;
- недостатньо врегульовано питання оподаткування доходів від інтелектуальної власності та незалежної професійної діяльності;

Ці проблеми є одними з найгостріших в Україні та таких, що вирізняє їх з-поміж більшості європейських країн.

Однак, зауважимо, що Україна намагається провести податкову реформу, та має за мету подолати недоліки існуючої податкової системи, зумовлені складними економічними, соціальними та політичними умовами.

Так, Кабінетом Міністрів України до розгляду готується проект Стратегії реформування податкової системи України, розробником якої виступає Міністерство фінансів. Запропонований Міністерством фінансів України проект Стратегії є важливим документом у реформуванні податкової системи України і на його основі буде формуватися проект Податкового кодексу України. Зазначимо, що стратегію реформування податкової системи України розроблено на період з 2009 по 2018 роки з урахуванням міжнародного досвіду справляння податків [2].

Головна мета Стратегії - здійснення податкової реформи спрямованої на побудову сучасної конкурентоспроможної соціально-орієнтованої ринкової економіки, інтегрованої у ЄС; забезпечення сталого економічного зростання на інноваційно-інвестиційній основі; реалізації в Україні модернізаційного проекту економіки знань, за умови збільшення сукупних податкових надходжень до усіх рівнів бюджетів та державних цільових фондів, проведення збалансованої бюджетної політики на середньострокову перспективу. Звичайно,досягнення цієї мети можливе лише за умови реалізації виваженої державної податкової політики, яка передбачає прийняття Податкового кодексу України як єдиного, гармонійно пов'язаного та комплексного документу що забезпечить досягнення балансу інтересів держави та платників податків.

Аналіз численних наукових джерел та власних досліджень дозволяє виявити та обґрунтовану вати першочергові завдання реформування вітчизняного оподаткування: удосконалення інституційного середовища оподаткування, сприятливого для реалізації принципу рівності всіх платників перед законом, відповідального ставлення платників до виконання своїх податкових зобов'язань;підвищення регулюючого потенціалу системи оподаткування на основі запровадження інноваційно-інвестиційних преференцій; підвищення